

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Як в Україні, так і в будь-якій прогресивній країні, інтернаціоналізація не є ізольованим від вищої освіти феноменом, оскільки університети відіграють провідну трансформаційну роль у суспільстві завдяки можливостям взаємодії з іноземними партнерами шляхом обміну досвідом та проведенню спільних досліджень.

Україна вже чотирнадцять років є учасницею Болонських ініціатив, які являються основою модернізаційного проекту в галузі вітчизняної вищої освіти [1, с.5]. Завдяки інтеграційним процесам науковці, дослідники, викладачі, аспіранти, студенти мають безцінну можливість покращити свої знання, навички, компетенції, адже академічна мобільність відкриває широкий спектр можливостей для імплементації передового світового досвіду в галузі науки та методики її викладання.

Міжнародна діяльність сприяє поширенню передового досвіду університетів розвинених країн, дає можливість його оцінити та спрогнозувати його потенціал у підвищенні ефективності діяльності конкретного навчального закладу, а також адаптувати та впровадити позитивний досвід у практику роботи, що підвищить конкурентоспроможність університету на національному рівні [3, с.107].

Процес інтернаціоналізації університетів вимагає розробки і впровадження супроводжуючих її реалізацію стратегічних документів. Ключовим документом у цьому контексті є стратегічний план інтернаціоналізації університету, в якому вказується мета, пріоритетні напрями міжнародного співробітництва, стратегічні завдання за напрямками діяльності [2].

Найпоширенішими стратегічними напрямками міжнародного співробітництва у сфері вищої освіти є наступні:

- формування, підтримка та просування позитивного іміджу університету в світовому освітньому просторі;
- експорт освітніх послуг / рекрутинг іноземних студентів;
- встановлення та розвиток партнерських зв'язків з університетами та науковими установами зарубіжних країн, підготовка двосторонніх договорів про співробітництво у сфері освіти, науки і культури;
- залучення зарубіжних грантів та стипендій;
- академічна мобільність;
- підвищення кваліфікації викладачів за кордоном;
- реалізація спільних освітніх програм із зарубіжними партнерами;
- збільшення кількості навчальних планів і дисциплін, що викладаються англійською мовою [2].

Для закладів вищої освіти України важливо трансформувати підходи до інтернаціоналізації як механізму, що систематично сприяє інституційному розвитку, удосконаленню освітнього процесу та залученню зацікавлених сторін. Європейський простір вищої освіти дає безліч успішних прикладів та практик інтернаціоналізації та заохочує до обміну досвідом між закладами вищої освіти у цьому напрямку.

Уже понад 20 років Європейський Союз підтримує модернізацію та реформування вищої освіти України через конкурси проектів мобільності і розвитку потенціалу вищих навчальних закладів у рамках освітніх і дослідницьких програм, таких як Темпус, Еразмус Мундус, Еразмус+, Жан Моне, Рамкова програма і Горизонт 2020 [4, с.54].

Дані проекти сприятимуть не лише модернізації освітніх програм, а й виконанню науково-дослідних та інноваційних робіт та дозволять підвищити їх ефективність, а також, стимулюватимуть зростання та більшу зайнятість науковців, дослідників, зважаючи на виклики суспільства.

Список використаних джерел

1. Андрущенко, В. Академічна мобільність в українському просторі вищої освіти: реалії, виклики та перспективи розвитку [Текст] / Віктор Андрущенко, Денис Свириденко // Вища освіта України : теорет. та наук.-метод. часопис. – 2016. – № 2. – С. 5–11.
2. Вербицька А. В. Проект національної стратегії інтернаціоналізації вищої освіти України: інтегрована модель. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2018. № 10. – Режим доступу: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1328>.
3. Донченко В. Пріоритетні напрями міжнародної діяльності сучасного університету в умовах інтернаціоналізації освіти. / Вікторія Донченко // *Педагогіка і психологія професійної освіти*: наук.-метод. журн. / Ін-т пед. освіти і освіти дорослих НАПН України, Львів. наук.-практ. центр проф.-техн. освіти НАПН України, Нац. ун-т "Львів. політехніка". – Л.: 2013. – № 4. – С. 102 – 110.
4. Шитікова С. П. Програми Європейського Союзу для реформування вищої освіти / Світлана Петрівна Шитікова // *Освітологічний дискурс*: електронне наукове фахове видання / Київський університет імені Бориса Грінченка. – К.: 2016. – №2. – С. 53 – 64.